

**Uddrag af romanen "Hun har det hele" af Lotte Garbers
Gyldendal 2001 Kapitel 3, side 33-35**

- Kære Camilla og Kristian - og allermest kære Marcus. Jeg er meget stolt af, at jeg er blevet valgt som en af fadderne for dig. Det forpligter, derfor vil jeg allerede fra i dag lære dig noget om livet. I det her hus og i hele familien Henriksen er der i årets 364 dage en modvilje mod kirken. Jeg har hørt til hudløshed, fra i hvert fald søstrene og også Birthe - Moren og Dorte øjede venskabeligt med hinanden
- at kirkehandlingerne er kedsommelige, utidssvarende, for lange og så videre. Birthe kan selvfølgelig mande sig op til nogle anekdoter om nogle fresker, og at kristendommen er vores kulturarv, og Malene har helt sikkert nogle gode tips til at få markedsført gudstjenesten, så de kan få solgt nogle billetter dér om søndagen kl. 10. For familien Henriksens forhold til kristendommen er som stort set alle andre i middelklassen, nemlig dobbeltmoralsk. For eksempel er Malene og Mads ikke gift, men deres børn er døbt. Og Camilla, som jeg altid har set op til, faldt så også i, bare fordi hun blev gravid. Så skulle der købes hus, og abonnementet på "Vanity Fair" blev skiftet ud med det gratis "Vi med hus og have". Men hov, hun er også gift, men det var fordi, Kristian så så sød ud på knæ, og de manglede lidt køkkengrejer. Camilla kastede sin papirsserviet efter hende.
- Men barnedåb, den har især du forbandet, Camilla. Til det er der kun at sige: Så lad da være, hvor svært kan det være? Der blev grinet lidt nervøst og afventende.
- Heldigvis har du en fortrydelsesret senere i livet, Marcus, du kan gøre ligesom jeg, du kan lade være med at blive konfirmeret, i dag hedder det helt nemt nonfirmationsfest - og det er gået meget godt for mig, så alt håb er ikke ude for dig, selvom jeg ikke er akademiker. Det sidste hviskede hun, og her kunne der kun grines. Dorte drak af sin Ramlösa.
- Hvis du alligevel vælger konfirmationen, skal jeg nok hjælpe dig. På det tidspunkt er du garanteret opdraget til at forme alt efter eget hoved, som Henriksen generne nu fordrer. Jeg er sikker på, du vil være i stand til at gennemføre nogle af de ændringer, som alle her rundt om bordet kræver af Den Danske Folkekirke. Jeg vil i dag forære dig et forslag til en ny trosbekendelse. Det lyder sådan her:

- "Jeg tror på Politiken, den almægtige, almindelighedens og det ufarliges skaber, og på materien, Design, den enbårne søn, som er undfanget af velfærdet, født af overskuddet, pint under krav om substans, af Fisher Price korsfæstet, død og begravet, nedfaret til alle, jeg inviterer til middag, siddende ved deres almægtige side, hvorfra form og politisk korrekthed skal komme at dømme levende og døde. Jeg tror på den længerevarende uddannelse, en hellig, rimelig S.U., individuelle lønforhandlinger, familiens vidtrækkende tilgivelse, økologiens status og den evige koteletgrund".
- Det var ordene - skål, Marcus, og tillykke med livet i den rigtige pølseende.